

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.III.45.284/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Gyurán Ildikó bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Szenthe Ügyvédi Iroda
(felperesi képviselő címe,
eljáró ügyvéd: dr. Szenthe Zsolt)

Az alperes: ... Kormányhivatal
(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Antal Helga kamarai jogtanácsos

A per tárgya: foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzésből eredő közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Veszprémi Törvényszék 103.K.701.273/2021/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 103.K.701.273/2021/15. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 22.860 (huszonkétezer-nyolcszázhatvan) forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 70.000 (hetvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2021. szeptember 6-án foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzést foganatosított a felperes mint foglalkoztató ... szám alatti munkaterületén, amely ellenőrzés során a felperes ügyvezetője nem volt jelen. Az ellenőrök 6 fényképfelvételt készítettek, továbbá ... és ... tanúk vallomásait rögzítették.

[2] A helyszíni ellenőrzést követően az alperes felhívására a felperes nyilatkozatot tett, iratokat – munkaszerződéseket, bejelentő lapokat – csatolt, és a jogsértést nem ismerte el. Állítása szerint a tanúként meghallgatott személyekkel úgy állapodott meg, hogy 2021. szeptember 6-án 12 órakor kezdik a munkát, ennek ellenére hamarabb odamentek a munkaterületre. A felperes törvényes képviselője 11 óra 30 perckor – az ellenőrzést követően – érkezett meg a munkaszerződésekkel. A felperes észrevételezte, hogy a helyszíni ellenőrzés során készült fényképfelvételeken ... egyéni vállalkozó és ... segédmunkás láthatóak; az ellenőrzéssel érintett ... és ... pedig munkát nem végeztek. A felperes nyilatkozatában arra is hivatkozott, hogy észrevételeit a ..., a ..., valamint a ... ügyszámú helyszíni ellenőrzésről készült jegyzőkönyvben foglaltak ismeretében tette.

[3] Mindezek alapján az alperes hatósági eljárást indított, amelynek eredményeképp a ... számú határozatával (továbbiakban: alperesi határozat) a felperest 170.000 forint munkaügyi bírság megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felperes és ..., valamint ... munkavállalók között 2021. augusztus 8-tól 2021. szeptember 6-ig munkaviszony állt fenn, és kötelezte a felperest az érintett foglalkoztatottak vonatkozásában az adóhatósághoz való bejelentési kötelezettség maradéktalan teljesítésére.

[4] A határozat indokolása szerint a tanúként meghallgatott foglalkoztatottak nyilatkozatai, valamint az ellenőrzésen készült fényképek az adóhatósági bejelentés nélküli foglalkoztatást támasztották alá. ... úgy nyilatkozott, hogy „mikor megérkeztünk, anyagkeverést végeztek keverőszárral, vödörben, melyet lefényképeztek. [...] Itt előkészítő tevékenységet végeztünk, [...] A munkaterületre ... ügyvezető engedélyével léptem be és munkavégzés céljából tartózkodok itt.”. ... tanú nyilatkozata szerint 10 óra 15 perctől „készülünk elő” a munkaterületen, ahol „...nal lekevertük az anyagot”.

[5] A határozat szerint a fényképek egyikén ülő személyek valóban nem a tanúk voltak, azonban e személyek nem végeztek munkát, ezért az ellenőrzéssel sem voltak érintettek. A tanúk viszont a másik fénykép szerint a bekevert anyagok mellett munkát végeztek. Őket a helyszíni foglalkoztatás-felügyeleti ellenőrzés megkezdéséig, illetve a munkába lépést megelőzően nem jelentette be a felperes a NAV felé, a bejelentésükre csak az ellenőrzés napján 11 óra 58 perckor került sor, heti 20 órás, részmunkaidős munkaviszonyban.

[6] A fenti bizonyítékok alapján az alperes a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 7. § (4) bekezdés a) pontja és 10. § (2) bekezdése alapján a felperes és a két foglalkoztatott közötti jogviszonyt a jelzett időtartamra munkaviszony keretében végzett foglalkoztatásnak minősítette. Megállapította, hogy a felperes megsértette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (1) bekezdésében és 44. §-ában foglaltakat, mivel a munkába lépést megelőzően munkaszerződést nem kötött a munkavállalókkal, és azt nem is foglalta írásba. Megsértette továbbá az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. számú mellékletének 3. pontjában foglaltakat is, mivel a munkavállalókat bejelentés nélkül foglalkoztatta. A felperessel szemben alkalmazott munkaügyi bírság összegét a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 115/2011. (III. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 10. § (2) bekezdés b) pontja, 18. § (2)-(3) bekezdései és (14) bekezdés a) pontja alapján – utalással a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankciótv.) 10. § (1)-(2) és (4) bekezdéseire is – állapította meg.

A felperes keresete és az alperes védírata

[7] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megsemmisítését, illetve annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan – a megsemmisítés, illetve hatályon kívül helyezés mellett – az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[8] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával.

A bíróság ítélete

[9] A bíróság ítéletével a keresetet elutasította és rendelkezett az eljárási illeték, valamint a perköltség megfizetéséről is.

[10] A bíróság elsőként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdésének alkalmazhatóságának vizsgálata körében megállapította, hogy a megelőző eljárás során a felperes ismerte a tanúk vallomását és a helyszínen készült fényképfelvételeket is, azonban észrevételt csupán a 0695-ös fényképfelvételen szereplő személyek vonatkozásában tett. A tanúk, valamint az ott jelen lévő két másik személy meghallgatását a felperes nem indítványozta, annak ellenére, hogy a hatósági eljárás megindításakor az alperes tájékoztatta őt az alperesi álláspontról és arról is, hogy az eljárás során bármikor nyilatkozatot tehet. A tanúk egymástól függetlenül, igazmondási kötelezettségük tudatában és büntetőjogi felelősségük ismeretében nyilatkoztak a releváns tények vonatkozásában, e körben a bíróság részéről sem merült fel kétely a tekintetben, hogy az alperes a tényállást a rendelkezésre álló adatok figyelembevételével helyesen állapította meg. Mivel a felperes nem igazolt olyan körülményt, amely miatt megállapítható lenne, hogy önhibáján kívül nem hivatkozhatott a tanúmeghallgatás jegyzőkönyvének, valamint a fényképfelvételeknek a hitelességére, a bíróság a felperes bizonyítási indítványainak Kp. 78. § (4) bekezdésére hivatkozással nem adott helyt.

[11] A felperes alaki szempontú hivatkozásait, amelyben a tanúmeghallgatások jegyzőkönyveinek közokirati hitelességét vonta kétségbe a felperes, nem fogadta el a bíróság azzal, hogy a tanúk vallomásának felvételénél értelemszerűen csak egy kormánytisztviselő volt jelen, és a jegyzőkönyv akkor lenne igazán aggályos, ha azt a másik – ott nem lévő – kormánytisztviselő is aláírta volna. A jegyzőkönyvek közokirati minősége vonatkozásában felhozott aláírásbeli hiányosság a tanúmeghallgatások tartalmát nem tette aggályossá, tekintettel arra, hogy az Ákr. 78. §-ának sérelme nem áll fenn. A felperes által az Ákr. kommentárjának szövegében megjelölt és a perben hivatkozott kúriai döntések (Kfv.IV.35.548/2012/4., Kfv.IV.35.564/2012/4., Kfv.IV.35.545/2013/7., Kfv.II.35.818/2014/8.) más tényállás, illetve más jogsértés körében felvett jegyzőkönyvek formaiságát érintették, a kommentárból idézett szövegrész nem a kúriai egyedi döntés elvi tartalmát jelenítette meg, ezért azokat a bíróság nem vette figyelembe.

[12] A tanúmeghallgatás kézzel írt jegyzőkönyveinek releváns szövegtartalmát a bíróság a perben becsatolt gépelt jegyzőkönyv pontatlansága ellenére is kétséget kizáróan

megállapíthatónak találta, így a megelőző eljárásban eljáró kormánytisztviselők perbeli meghallgatását sem tartotta szükségesnek.

[13] A bíróság indokolása szerint a helyszíni ellenőrzéseken készült fényképfelvételeken szereplő munkavállalók személye a felek egyező perbeli nyilatkozata alapján egyértelműen beazonosításra került, és megállapítható volt, hogy a fényképeken szereplő automatikusan rögzített dátum/óra/perc megjelölés az ellenőrzés tényét, az elvégzett eljárási cselekményeket alátámasztja, egyebekben a felperes keresete erre vonatkozóan nem tartalmazott hivatkozást.

[14] A bíróság iratellenesnek találta azt a felperesi állítást, amely szerint a megelőző eljárás során a helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyvét nem ismerte meg, hiszen a felperes a 2021. szeptember 9-én tett észrevételében meghivatkozta mindhárom jegyzőkönyv számát.

[15] Mindezek alapján az alperes eleget tett az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésében rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségének, és a rendelkezésre álló bizonyítékok elegendőek voltak annak alátámasztására, hogy a felperes és a munkavállalók között írásbeli munkaszerződés nélkül munkaviszony jött létre, amellyel összefüggésben a felperes bejelentési kötelezettségét nem teljesítette.

[16] A bíróság a felperes tanúbizonyítási indítványát – amely ..., ..., valamint ... és ... meghallgatására irányult – azzal az indokkal mellőzte, hogy nincs olyan peradat, amely a jegyzőkönyvek tartalmával ellentétes lenne, ami azt aggályossá tenné, és ekként alátámasztaná a tanúvallomások szükségességét.

A felülvizsgálati kérelem

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bíróság jogerős ítéletét egészében helyezze hatályon kívül és semmisítse meg a keresettel támadott közigazgatási cselekményt, valamint az alperest utasítsa új eljárás lefolytatására. Másodlagosan a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] A felperes álláspontja szerint a bíróság nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének, megállapításai iratellenesek, a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte és a tanúbizonyítási indítványok mellőzésével az ügy érdemi eldöntésére kihatóan eljárási szabályt sértett, emellett az anyagi jogi jogszabályokat sem megfelelően alkalmazta. A tényállás téves, iratellenes megállapításai, valamint a bizonyítékok értékelése körében a jogerős ítélet a Kp. 78. § (2) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére is figyelemmel sérti a Kp. 78. § (1) bekezdését.

[19] A felperes továbbra is állította, hogy részére a helyszíni ellenőrzésről készült egyik jegyzőkönyvet az alperes nem kézbesítette a megelőző eljárás során, a bíróság iratellenesen állapította meg ennek ellenkezőjét. A 2021. szeptember 9-én tett észrevétele sem bizonyítja a jegyzőkönyv ismeretét, mivel abban csak az alperes számú határozatának jobb felső sarkában talált számokat sorolta fel automatikusan. Máshonnan a fenti ügyszámokat nem is ismerhette, hiszen a kézzel írt tanúmeghallgatási jegyzőkönyvökön, amelyeket kézbesítettek részére, ügyiratszám nem szerepelt, így nem volt lehetősége nyilatkozni a helyszíni ellenőrzésről készült harmadik jegyzőkönyvre, amely a perben csatolt 6 helyett csak 3 fényképfelvételt jelölt. A helyszíni ellenőrzést végző kormánytisztviselők eljárásának

szakszerűtlenségét támasztja alá az a tény is, hogy a jegyzőkönyv egy példányát az Ákr. 87. §-ában foglaltakkal ellentétesen a tanúként meghallgatott egyik munkavállaló részére adták át azzal, hogy azt továbbítsa a foglalkoztató részére.

[20] A bíróság a tényállás körében az ügy szempontjából legjelentősebb tényként azt állapította meg, hogy az ellenőrzéssel érintett munkavállalók a helyszínen munkát végeztek, ők keverték be az anyagokat, feladatuk a homlokzatszigetelés volt. Ezzel a megállapítással azonban ellentétes a ... tanúvallomását tartalmazó gépelt jegyzőkönyv, ugyanis abban az szerepel, hogy nem az ellenőrzéssel érintett személyek, hanem mások keverték be az anyagokat. Éppen azért indítványozták ... tanúkénti meghallgatását, mert nyilatkozni tudott volna arról, hogy ő volt az, aki ezt a munkát elvégezte. ... jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása azt támasztja alá, hogy a munkaviszony 2021. szeptember 6-án 12 óra előtt nem jött létre a felek között, mivel a tanú mindvégig jövő időben beszélt arról, hogy mi lesz majd az ő feladatuk, valamint azt is előadta, hogy azidáig nem konkretizálták a munkabére összegét. Mindezek a tényállás munkajogi anyagi jogi minősítése szempontjából relevánsak, ugyanis ha nem a tanúk végezték az anyag bekeverését, az azt jelenti, hogy nem végeztek munkát az ellenőrzést megelőzően. Iratellenesek a bíróság megállapításai a munkaviszony létrejötte körében is. Egyetlen olyan fotó nem áll rendelkezésre, amely az alperes állításait támasztaná alá; és olyan tanúvallomás sincs, amely szerint a felperes ügyvezetőjének utasítására bármilyen munkavégzés történt volna.

[21] Mindezekre figyelemmel a tanúbizonyítás lefolytatásának mellőzése miatt a jogerős ítélet a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 276. § (5) bekezdésébe, ezen felül a tisztességes eljárás Kp. 2. § (2) bekezdésében rögzített alapelvébe is ütközik, amely az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez. Peradat, hogy a kézzel írt jegyzőkönyvek olvashatatlanok, ezért a tanúk sem tudták pontosan, hogy az eljáró kormánytisztviselő hogyan rögzítette a nyilatkozataikat. A jegyzőkönyvezés időpontja (10 óra 24 perc), valamint az egyik fotón lévő időbélyegző (10 óra 25 perc) alapján is szükséges lett volna a tanúbizonyítás lefolytatása.

[22] Az Ákr. 63. §-ából és 64. § (1) bekezdéséből az következik, hogy az ügyfél nyilatkozata továbbra is bizonyítási eszköz. Mivel a felperes ügyvezetője a megelőző eljárásban nyilatkozatot tett, amelyben a jogsértés tényét határozottan vitatta, és előadta a valóságnak megfelelő tényállást, az alperesnek indokolnia kellett volna határozatában, hogy e nyilatkozatot miért nem értékelte bizonyítékként.

[23] A felperes hivatkozott arra is, hogy a Kp. 78. § (4) bekezdésében írt korlát – azaz a megelőző eljárás során nem hivatkozott tény vagy körülmény – jelen esetben nem állt fenn. Az ítélet [15] bekezdésében tett megállapítással szemben egyik alperesi végzésben sem szerepelt tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró felperes észrevételt tehet, bizonyítási indítványt terjeszthet elő. A bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésére hivatkozással nem vizsgálta érdemben a jegyzőkönyvek és fényképfelvételek formai hibáira való felperesi hivatkozást.

[24] A felperes a felülvizsgálati kérelem jogi érvelése körében kifejtette azt is, hogy a támadott határozat és a bíróság ítélete az Mt. 42. § (1) bekezdésével, 42. § (2) bekezdésének a) pontjával és 45. § (1) bekezdésével – az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontját is figyelembe véve – ellentétesen állapította meg azt, hogy a felperes és az ellenőrzéssel érintett tanúk között létrejött a munkaviszony 2021. szeptember 6-án – hétfőn – déli 12 óra előtt. E körben fenntartotta a keresetében, illetve az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait.

[25] Felhívta a figyelmet arra is, hogy az alperes a határozatában még arra tekintettel állapította meg a munkaviszonyt, hogy az ellenőrzéssel érintett személyek munkát végeztek [Mt. 52. § (1) bekezdés c) pont], míg a perben már arra hivatkozott, hogy rendelkezésre állási kötelezettségüknek [Mt. 52. § (1) bekezdés b) pont] tettek eleget. Ebből következően az

alperes maga sem tudta eldönteni azt, hogy a munkavégzési vagy a rendelkezésre állási kötelezettség teljesítésére tekintettel állapította-e meg a munkaviszony fennállását, holott a két munkavállalói kötelezettséget szimultán nyilvánvalóan nem lehet teljesíteni.

[26] A munkaviszony fennállását az alperes – és a bíróság is – tévesen állapította meg a tanúvallomásokról készített jegyzőkönyvek és a fényképfelvételek alapján. A két, kézzel jegyzőkönyvezett tanúvallomás alapján 2021. szeptember 6-án déli 12 óra előtt munkaviszony létrejöttét megállapítani nem lehetett, és a munkavégzés tényét is kétségesse teszi az, hogy a 0696-os számú fotón lévő időbélyegzőn 10 óra 25 perc szerepel, míg a jegyzőkönyvezést a kormánytisztviselők 10 óra 24 perckor kezdték el, mivel kizárt az, hogy az ellenőrzéssel érintett személyek egyszerre tettek vallomást és ugyanebben az időben dolgoztak is.

[27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem megalapozott, az alábbiak szerint.

[29] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[30] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 276. § (5) bekezdésének, valamint a Kp. 78. § (4) bekezdésének alkalmazását kifogásolta a Kp. 2. § (2) bekezdésében meghatározott alapelv megsértését is állítva, és mindezek alapján a bizonyítás eredményének a Pp. 279. § (1) bekezdésével és a Kp. 78. § (2) bekezdésével ellentétes mérlegelését is kifogásolta.

[31] A bírói gyakorlat töretlen abban – amint azt a Kúria legutóbb a Kfv.III.37.768/2022/7. számú ítéletében is kifejtette –, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, a felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Annak vizsgálatát azonban, hogy a Kp. 78. § (2) bekezdésében előírt, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó elvet a bíróság sértette-e, meg kellett, hogy előzze annak értékelése, miszerint a bizonyítást a bíróság a Kp.-ben meghatározott keretek között folytatta-e le, és a Kp. 78. § (4) bekezdését helyesen alkalmazta-e.

[32] A közigazgatási perben a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján a Pp. bizonyításra vonatkozó szabályait a Kp. bizonyításra vonatkozó XIV. fejezetében foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Jelentős eltérés azonban a polgári peres eljáráshoz képest az, hogy a közigazgatási pert – általában – megelőzi egy közigazgatási eljárás, azaz a jogvita tárgyává tett közigazgatási cselekmény megvalósítására folytatott közigazgatási hatósági vagy jogorvoslati eljárás [Kp. 4. § (7) bekezdés 4. pont]. Annak érdekében, hogy a közigazgatási bíróság eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson, és a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el [Kp. 2. § (1)-(2) bekezdése], a Kp. előírja, hogy a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja [Kp. 85. § (2) bekezdése]. Mindennek a bizonyítási eljárásban megmutatkozó következménye az, hogy a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző

eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott [Kp. 78. § (4) bekezdése].

[33] A Kúria korábbi határozataiban kifejtette, hogy a közigazgatási perben a bíróságnak a felperes által a Kp. 78. § (4) bekezdésének megfelelően előadott tények, körülmények ütköztetését kell elvégeznie az alperesi határozattal és az irányadó jogszabályokkal. Ehhez képest kell levonnia következtetéseit, számot adni belső meggyőződéséről. Csak ezzel tehet eleget a Kp. 84. § (2) bekezdésére tekintettel alkalmazandó Pp. 346. § (3)-(7) bekezdéseinek, valamint a Kp. 78. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésének (Kfv.I.35.656/2019/10.). A közigazgatási per – mint bíróság előtti eljárás – nem újabb közigazgatási hatósági ügyintézési szint, ezért a feleknek a közigazgatási eljárás során kell mindent megtenniük annak érdekében, hogy a tényállás teljes mértékben tisztázásra kerüljön. Ezt a célt szolgálja a Kp. 78. § (4) bekezdésében annak a rögzítése, hogy a megelőző eljárásban nem értékelt tényre főszabályként nem lehet hivatkozni. A közigazgatási szerv részéről a tényállás nem megfelelő tisztázása új bizonyítékokra hivatkozás útján csak szűk körben orvosolható a közigazgatási perben. Egyik ilyen eset az, amikor a félnek az értékelés elmaradása nem róható fel (Kfv.IV.37.201/2020/6.). A bizonyítékok értékelésének vitatása nem minősül a Kp. 78. § (4) bekezdése szerinti, a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre való hivatkozásnak (Kfv. III. 37.106/2021/6.).

[34] A perbeli esetben a felperes a megelőző eljárás során a 2021. szeptember 7-én kelt – az Ákr. 105. § (1) bekezdése szerinti kötelező adatszolgáltatásra felhívó alperesi végzésére tett – észrevételében előadta azokat a tényeket, amelyekre a közigazgatási perben is hivatkozott: Nevezetesen azt, hogy a tanúként meghallgatott személyekkel abban állapodott meg a munkáltatói jogkör gyakorlója az ellenőrzést megelőző vasárnapi napon, hogy másnapról heti 20 órás részmunkaidőben, segédmunkás munkakörben, munkaviszony keretében foglalkoztatja őket úgy, hogy az első munkanapon 12 órától 16 óráig tart a munkaidő; továbbá, hogy a fényképeken látható szigetelő betont ... segédmunkás munkavállaló és ... egyéni vállalkozó keverték be, akik akkor már dolgoztak a házon. Az alperes a hatósági eljárást megindító végzésében utalt arra, hogy a felperes fenti hivatkozását – az ellenőrzés során beszerzett tanúvallomások és fényképfelvételek alapján – a szabálytalanságok kimentésére nem találta alkalmasnak, és ezzel érvelt a hatósági eljárás lefolytatását követően meghozott határozatában (3. oldal 4-6. bekezdései) is.

[35] A felperes a keresetlevelében az ellenőrzéskor meghallgatott tanúk és a jelen lévő két másik, a fényképfelvételen ülő személy meghallgatását is indítványozta annak bizonyítására, hogy a hatóság határozatában megállapított azon tényállás, nem valós. A bíróság e bizonyítási indítvány teljesítését a Kp. 78. § (4) bekezdése téves értelmezése miatt mellőzte.

[36] A felperes keresetének fő hivatkozása az volt, hogy az alperes az Ákr. 62. § (1) bekezdésében rögzített tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, és azáltal, hogy a felperesi észrevételben tett nyilatkozatot nem megfelelően vette figyelembe, megsértette a rendelkezésre álló bizonyítékok Ákr. 62. § (4) bekezdése szerinti értékelését is; emellett az Ákr. 67. §-ának, valamint 78. §-ának sérelmét is állította.

[37] A felperes tehát alapvetően a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére hivatkozott, és emiatt állította az alperes határozatának jogsértő voltát. Ezzel összefüggésben újabb tény, körülményt nem adott elő, a hatósági eljárásban már felhozott tényeket tartotta fenn a peres eljárásban is. Az, hogy ezzel kapcsolatosan ügyfélként újabb észrevétele a hatósági eljárás során nem volt – annak ellenére, hogy az alperes megállapította a hatósági eljárást megindító végzésében, hogy a szabálytalanságok kimentésére az előadottakat nem tartja alkalmasnak –, nem akadályozza annak, hogy a bírósági eljárás során felperesként bizonyítási indítványa legyen.

Az Ákr. 62. §-a értelmében ugyanis a tényállás tisztázása a hatóság kötelezettsége, és ennek keretében a hatóság feladata az ügyfél nyilatkozatának beszerzése, valamint a tanúk meghallgatása is. Az alperes az Ákr. VII. fejezetében (Ákr. 103-105. §-ok) szabályozott hivatalbóli eljárást folytatott le a felperessel szemben, melynek során a felperest az Ákr. 105. § (1) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség terhelte, de ügyfélként nem képezte feladatát a hatóság álláspontjával szemben bizonyítást indítványozni, így ennek elmaradása a perben nem róható a terhére. A Kp. 78. § (4) bekezdése a megelőző eljárásban fennálló tényekre történő perbeli hivatkozás, és nem a megelőző eljárásban már hivatkozott tények alátámasztására szolgáló bizonyítási indítványok elé állít korlátot.

[38] Mivel a felülvizsgálati kérelemben a felperes alappal állította a Kp. 78. § (4) bekezdésének sérelmét, valamint megalapozottan hivatkozott a Pp. 276. § (5) bekezdésének és a Kp. 2. § (2) bekezdésében meghatározott alapelvnek a megsértésére is, a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az ügyben eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[39] A megismételt eljárás során a felperes – a Kp. 78. § (3) bekezdésében meghatározott keretek között – nem zárható el a saját tényállításának bíróság előtti bizonyításától, ezért a közigazgatási eljárás során már közölt tények tekintetében a tanúbizonyítási indítványa nem mellőzhető a Kp. 78. § (4) bekezdésére hivatkozással. Ennélfogva nincs akadálya sem a foglalkozás-felügyeleti ellenőrzés alkalmával tanúként már közreműködő személyek, sem az ellenőrzés során meg nem hallgatott, azonban a munkaterületen akkor jelen lévő személyek bíróság előtti meghallgatásának. A bíróságnak a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének ismeretében kell döntenie az alperesi határozat jogszerűségéről.

A döntés elvi tartalma

[40] *A Kp. 78. § (4) bekezdése a megelőző eljárásban fennálló tényekre történő perbeli hivatkozás, és nem a megelőző eljárásban már hivatkozott tények alátámasztására szolgáló bizonyítási indítványok elé állít korlátot.*

Záró rész

[41] A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét, valamint a felülvizsgálati eljárás illetékét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése és 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felperes ügyvédi munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg azzal, hogy az az általános forgalmi adó összegét már tartalmazza. Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, költséget nem számított fel, ezért vonatkozásában a Kp. 35. § folytán alkalmazandó Pp. 82. § (1) bekezdése értelmében a Kúriának döntenie nem kellett.

[42] A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 99. § (3) bekezdése útján irányadó Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. február 22.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Gyurán Ildikó s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő